

Dokument s plenarne sjednice

A8-0069/2016

29.3.2016

IZVJEŠĆE

o EU-u u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktniji i kompleksniji svijet
(2015/2272(INI))

Odbor za vanjske poslove

Izvjestiteljica: Sandra Kalniete

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	4
MIŠLJENJE MANJINE	16
MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ	17
PRILOG: PISMO ODBORA ZA MEĐUNARODNU TRGOVINU	21
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U NADLEŽNOM ODBORU	23

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o EU-u u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktiji i kompleksniji svijet

(2015/2272(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 3. stavke 1., 2. i 5., članak 21., posebno stavak 1., stavak 2. točku (h) i stavak 3. drugi podstavak, članke 8., 22., 24., 25., 26., 42., članak 42. stavak 7. i članak 46. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
- uzimajući u obzir članak 222. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir Europsku sigurnosnu strategiju iz 2003. i Izvješće o provedbi europske sigurnosne strategije iz 2008.,
- uzimajući u obzir izvješće potpredsjednice Komisije/visoke predstavnice „EU u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktiji i kompleksniji svijet”
- uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Europske komisije i visoke predstavnice „Sveobuhvatni pristup EU-a vanjskim sukobima i krizama” (JOIN(2013)0030),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije „Europski program sigurnosti” (COM(2015)0185),
- uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i visoke predstavnice „Preispitivanje Europske politike susjedstva” (JOIN(2015)0050),
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 21. svibnja 2015. o provedbi zajedničke sigurnosne i obrambene politike (na temelju godišnjeg izvješća Vijeća o zajedničkoj vanjskoj i sigurnosnoj politici Europskom parlamentu)¹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2016. o klauzuli o uzajamnoj obrani (članak 42. stavak 7. UEU-a)²,
- uzimajući u obzir zaključke sa sastanaka Europskog vijeća od 19. i 20. prosinca 2013. (EUCO 217/13) i od 25. i 26. lipnja 2015. (EUCO 22/15), kao i zaključke Vijeća o ZSOP-u od 18. svibnja 2015. (8971/15),
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/1835 od 12. listopada 2015. o utvrđivanju statuta, sjedišta i načina djelovanja Europske obrambene agencije³,
- uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Komisije i visoke predstavnice „Strategija kibersigurnosti Europske unije: otvoren, siguran i zaštićen kiberprostor” (JOIN(2013)0001),

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0213.

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0019.

³ SL L 266, 13.10.2015., str. 55.

- uzimajući u obzir Europsku strategiju sigurnosne zaštite u pomorstvu u obliku u kojem ju je Vijeće Europske unije usvojilo 24. lipnja 2014.,
 - uzimajući u obzir Strateški koncept NATO-a iz 2010. i Izjavu sa sastanka na vrhu NATO-a održanog 2014. u Walesu,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. prosinca 2015. o godišnjem izvješću o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu za 2014. godinu i politici Europske unije u tom području¹,
 - uzimajući u obzir Strateški okvir i Plan djelovanja EU-a u području ljudskih prava i demokracije koje je Vijeće za vanjske poslove usvojilo 25. lipnja 2012.,
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 17. prosinca 2015. o izvozu oružja: provedba Zajedničkog stajališta 2008/944/ZVSP²,
 - uzimajući u obzir Program za održivi razvoj do 2030., koji je u rujnu 2015. donijela Opća skupština UN-a, i Pariški sporazum o klimatskim promjenama,
 - uzimajući u obzir pismo Odbora za međunarodnu trgovinu,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove i mišljenje Odbora za razvoj (A8-0069/2016),
- A. budući da su mnogi sadašnji i budući izazovi i prijetnje za EU složeni i međusobno povezani, potječu od državnih i nedržavnih aktera te podjednako unutar i izvan zajedničkih granica; budući da je potrebno povezati lokalne, regionalne i globalne kontekste; budući da je potrebna snažna politička volja i vodstvo za odlučno zajedničko djelovanje EU-a i država članica kako bi se proaktivno, zajednički i djelotvorno odgovorilo na te izazove, zaštitile vrijednosti i društveni model EU-a te kako bi se EU pretvorio u djelotvornog dionika s razrađenijom strategijom i kako bi doprinio sigurnosti na međunarodnoj sceni; budući da se globalnom strategijom EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku mora utrti put takvom razvoju događaja utvrđivanjem političke razine ambicija EU-a kao međunarodnog dionika;
- B. budući da Europska unija treba hitno poduzeti sve potrebne mjere protiv strateškog uništavanja okoliša i njegovih dugoročnih posljedica; budući da istovremena pojava kriza koje imaju sve neposrednije posljedice čak i na teritorij EU-a znači da nijedna država članica ne može na njih odgovoriti sama i da Europljani moraju kolektivno izvršavati svoje dužnosti kako bi zajamčili svoju sigurnost;
- C. budući da su prijetnje prepoznate u europskoj sigurnosnoj strategiji iz 2003. uglavnom i dalje prisutne: terorizam, oružje za masovno uništenje, regionalni sukobi, nefunkcioniranje država i organizirani kriminal; budući da je EU danas suočen s brojnim dodatnim ozbiljnim i nepredviđenim izazovima, kao što su pokušaji nasilnog prekrojanja granica kršenjem međunarodnoga prava i pružanja otpora globalnom redu

¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0470.

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0472.

utemeljenom na propisima, klimatske promjene, spor gospodarski rast, veliki migracijski tokovi i priljev izbjeglica te najveća izbjeglička kriza od II. svjetskog rata, zajedno s tehnološkim razvojem u svemiru i kibernetici, financijskim kriminalitetom, širenjem nuklearnog oružja i utrkom za naoružavanje, hibridnim i asimetričnim ratovanjem i prijetnjama;

- D. budući da se sigurnosna struktura Europe temelji na Organizaciji za europsku sigurnost i suradnju (OEES); budući da je EU jedan od glavnih aktera u OEES-u;
- E. budući da EU u svjetlu pogoršanja stanja regionalne sigurnosti mora dati prednost stabilizaciji svojega neposrednoga susjedstva, ali bez odustajanja od svojih globalnih obveza; budući da se sigurnosne krize na kućnom pragu EU-a jačaju i oblikuju globalnim trendovima i obratno, djelotvorno upravljanje regionalnom sigurnošću preduvjet je sposobnosti EU-a za globalno djelovanje;
- F. budući da je 26. lipnja 2015. Europsko vijeće visokoj predstavnici dodijelilo zadaću da u tijesnoj suradnji s državama članicama nastavi proces strateškog promišljanja radi pripreme globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku, koju treba podnijeti Europskom vijeću do lipnja 2016.;
- G. budući da brza i učinkovita reakcija EU-a na prijetnje iziskuje snažnu solidarnost među državama članicama, prevladavanje međuinstitucijskih prepreka i pomanjkanja suradnje u institucijama kao i u inozemnim predstavništvima Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) i državama članicama te dodjeljivanje dostatnih i fleksibilno primjenjivih proračunskih sredstava za potporu ostvarivanju interesa EU-a; budući da je za djelotvornu europsku strategiju najprije potrebna snažna politička volja i osjećaj zajedničke svrhe među državama članicama kako bi se mogli izraditi i rabiti istinski europski instrumenti;
- H. budući da se prijetnje raznih vrsta koje su usmjerene na pojedinačne države članice moraju smatrati prijetnjama cijeloj Uniji, što iziskuje snažno zajedništvo i solidarnost među državama članicama te dosljednu zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku;
- I. budući da bi sveobuhvatan pristup te dosljedna i usklađena upotreba vanjskih i unutarnjih političkih instrumenata EU-a trebali biti okosnica nove strategije; budući da se ne može smatrati da se izvoz oružja iz EU-a izravno ubraja u sigurnosne interese EU-a te bi u kontekstu razvoja globalne strategije EU-a trebalo uzeti u obzir Zajedničko stajalište 2008/944/ZVSP; budući da je glavni cilj EU-a promicanje njegovih vrijednosti, čime se doprinosi globalnom miru, sigurnosti i održivom razvoju te solidarnosti i uzajamnom poštovanju među narodima; budući da se ti temeljni ciljevi ne smiju zanemarivati kada EU poduzima mjere usmjerene na provedbu svojih unutarnjih i vanjskih politika; budući da čak i kada djeluje u svrhu promicanja vlastitih poslovnih interesa, EU uvijek mora, nastojati jamčiti da je njegovo djelovanje u skladu s ostvarivanjem ciljeva u pogledu očuvanja mira i zaštite ljudskih prava;
- J. budući da EU u tako nestabilnom i neizvjesnom međunarodnom okruženju mora imati stratešku autonomiju koja mu omogućuje jamčenje vlastite sigurnosti i promociju vlastitih interesa i vrijednosti;
- K. budući da sigurnost ljudi mora biti u središtu globalne strategije EU-a te budući da treba

potpuno uzeti u obzir rodnu perspektivu sigurnosti i Rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a 1325;

- L. budući da EU od usvajanja Europske strategije za sigurnost iz 2003. ima postavljen cilj stvaranja međunarodnog poretka koji se temelji na učinkovitoj multilateralnosti i pravilima međunarodnog prava;
- M. budući da nova strategija mora biti u skladu s Programom za održivi razvoj do 2030.;
- N. budući da se na predstojeću strategiju trebaju nadovezati godišnja izvješća o provedbi i da ona treba obuhvatiti sljedeće ciljeve koje treba dodatno razraditi u „podstrategijama” kojima se utvrđuju konkretne odredbe za razna područja djelovanja:

- **Obrana građana Europske unije i njezinih država, društava i vrijednosti**

1. napominje da je cilj Europske unije promicanje mira, njezinih vrijednosti i blagostanja njezinih građana uz istodobno jamčenje sigurnosti njezinih građana i teritorija; naglašava da se vanjsko djelovanje Unije vodi načelima utvrđenima u članku 21. UEU-a; ističe da EU stoga mora uzastojati oko svoje unutarnje i vanjske otpornosti, sposobnosti da anticipira, preduhitri i riješi predvidljive probleme i prijetnje, spremnosti da smjesta reagira na nepredvidljive krize te oko sposobnosti oporavka od raznih vrsta napada te zajamčiti sigurnost opskrbe energijom i sirovinama, istodobno uzimajući u obzir posljedice klimatskih promjena, koje se moraju hitno početi rješavati, pri čemu će EU preuzeti vodeću ulogu u svjetskom djelovanju u području klime i u promicanju održivoga razvoja;
2. smatra da se, kako bi se suprotstavila globalnom okruženju koje se mijenja, strategija EU-a mora usmjeriti na:
 - a. identifikaciju i utvrđivanje prioriteta prijetnji i izazova;
 - b. određivanje prikladnih odgovora na njih;
 - c. određivanje potrebnih sredstava;
3. naglašava da su granice svake države članice ujedno i granice Unije te da se moraju braniti kao takve;
4. smatra da je ključno odrediti stvarne zajedničke vanjskopolitičke interese svih 28 država članica EU-a u svakoj regiji svijeta i u svim relevantnim područjima politika; usto naglašava da bi već i sama vidljivost tih zajedničkih interesa znatno ojačala EU kao dionika u području vanjske politike; poziva potpredsjednicu Komisije/visoku predstavnicu da za mapiranje tih konkretnih interesa i za doprinošenje definiranju strateških i operativnih ciljeva koji bi mogli izravno dovesti do konkretnih ishoda zaduži ESVD;
5. smatra da je SAD ključni strateški partner EU-a; napominje da EU i države članice u budućnosti moraju biti ujedinenije i spremnije preuzeti veću odgovornost za svoju

zajedničku sigurnost i teritorijalnu obranu uz manje oslanjanje na SAD, posebno u susjedstvu Europe; naglašava da transatlantski savez mora i dalje biti ključan stup globalnog sustava koji se temelji na pravilima; stoga poziva EU i države članice da povećaju svoju obrambenu sposobnost kako bi, u potpunoj sinergiji s NATO-om bili spremni reagirati na razne civilne, vojne i hibridne prijetnje i rizike te da se u potpunosti koriste odredbama Ugovora iz Lisabona o zajedničkoj sigurnosnoj i obrambenoj politici (ZSOP);

6. u skladu s tim potiče EU da poboljša dosljednu i strukturiranu suradnju oko istraživanja u području obrane, tehnološko-industrijskog temelja i kibernetičke obrane uz pomoć udruživanja i dijeljenja te drugih suradničkih projekata radi učinkovitijeg korištenja proračunima za obranu, radi postizanja zajedničkoga cilja od 2 % troškova za obranu uloženi u istraživanja te radi započinjanja istraživačkog i tehnološkog programa u području obrane koji financira EU u sljedećem višegodišnjem financijskom okviru (VFO); smatra da ulogu Europske obrambene agencije (EDA) treba osnažiti te joj dodijeliti više sredstava kako bi njezino djelovanje bilo učinkovitije; također smatra da bi države članice trebale preuzeti veću odgovornost za izgradnju hitno potrebnih europskih kapaciteta i doprinosenje strateškoj autonomiji EU-a, povećati rashode za vojna istraživanja preko EDA-e i ojačati tehnološku i industrijsku bazu europskog obrambenog sektora (EDTIB) i europsko obrambeno tržište (EDM); poziva države članice da se transparentnije i odgovornije koriste proračunskim sredstvima za sigurnost i obranu; također poziva države članice da se pobrinu za dostupnost odgovarajućih kapaciteta za ispunjavanje zadataka iz članka 43. UEU-a, pa i za relevantne misije UN-a za očuvanje mira; nadalje smatra da bi trebalo poboljšati razmjenu europskih obavještajnih podataka te razviti istinsku europsku obavještajnu službu s kapacitetom predviđanja i uspostavljenim prikladnim nadzornim mehanizmima;
7. poziva potpredsjednicu Komisije/visoku predstavnicu da riješi pitanje manjka jasnoće klauzule o uzajamnoj obrani u članku 42. stavku 7. Ugovora o Europskoj uniji i da definira smjernice i postupke za njegovu provedbu kako bi se državama članicama omogućilo da učinkovito odgovore ako je to traženo;
8. snažno kritizira Komisiju zbog toga što nije na vrijeme ispunila zadatke koje je pred nju 2013. stavilo Europsko vijeće u vezi s najavljenim planom za sveobuhvatan režim sigurnosti opskrbe u cijelom EU-u, s planiranom zelenom knjigom o kontroli obrambenih i osjetljivih sigurnosnih industrijskih sposobnosti te s praćenjem nabave u području obrane i zaštite, kao i prodaje između vlada u obrambenom sektoru;
9. prima na znanje Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/1835 od 12. listopada 2015.; poziva čelnicu Europske obrambene agencije i potpredsjednicu Komisije/visoku predstavnicu da obavijesti Parlament o načinu na koji se ta Odluka Vijeća odražava na ponovljeni poziv Parlamenta da se EDA osnaži financiranjem njezinih troškova za osoblje i operativnih troškova iz proračuna Unije;
10. vjeruje da bi glavni cilj trebao biti prelazak na trajno udružene višenacionalne vojne jedinice, zajedničke obrambene snage i oblikovanje zajedničke obrambene politike, što bi na koncu trebalo dovesti do europske obrambene unije; u tom pogledu zahtijeva uspostavu stalnog vojnog stožera EU-a radi unapređenja vojne sposobnosti upravljanja krizom, omogućivanja kriznog planiranja i interoperabilnosti vojnih snaga i opreme;

poziva države članice da kolektivno, bilateralno i u regionalnim skupinama osnaže suradnju u području obrane; podupire donošenje bijele knjige o obrani EU-a na temelju globalne strategije EU-a;

11. smatra da bi trenutačno aktiviranje članka 42., stavka 7. UEU-a trebalo služiti kao katalizator za oslobađanje potencijala iz svih odredbi Ugovora povezanih sa sigurnosti i obranom;
12. naglašava ključnu važnost jačanja suradnje između EU-a i NATO-a, što bi trebalo jamčiti koordinaciju među operacijama, te podržava uspostavu europskih kapaciteta koji jačaju NATO u pogledu teritorijalne obrane te su sposobni provoditi samostalne intervencije izvan granica EU-a; naglašava da bi se ZSOP-om trebao ojačati europski stup NATO-a te bi se njime trebalo jamčiti da europske članice NATO-a stvarno izvršavaju svoje obveze iz članstva u NATO-u; predlaže kombiniranje koncepata borbenih skupina EU-a i NATO-ovih snaga za brzi odgovor; podsjeća da bi se vojni doprinosi trebali temeljiti na načelu solidarnosti među državama članicama EU-a;
13. naglašava da je kontrola izvoza oružja sastavni dio vanjske i sigurnosne politike EU-a i da se mora voditi načelima sadržanima u članku 21. UEU-a, u prvom redu načelima promicanja demokracije i vladavine prava te očuvanja mira, sprečavanja sukoba i jačanja međunarodne sigurnosti; podsjeća da je od presudne važnosti pobrinuti se za to da izvoz oružja ne bude proturječan vjerodostojnosti EU-a kao globalnog zagovaratelja ljudskih prava; duboko je uvjeren da bi se djelotvornijom provedbom osam kriterija iz Zajedničkog stajališta ostvario važan doprinos razvoju globalne strategije EU-a;
14. poziva države članice da poštuju zajedničko stajalište o izvozu oružja i da obustave trgovinu oružjem s trećim zemljama koje ne ispunjavaju navedene kriterije;
15. podržava daljnji rad na učinkovitom upravljanju globalnim zajedničkim domenama kao što su more, zrak, svemir i kiberprostor;
16. napominje da raste uloga koju u našim društvima ima tehnologija te da se politikom EU-a mora odgovoriti na brze promjene u tehnološkom razvoju; u tom smislu naglašava temeljnu ulogu osnaživanja koju u razvoju, demokratizaciji i emancipaciji građana diljem svijeta mogu imati internet i tehnologije te stoga naglašava da je važno da EU radi na promicanju i zaštiti slobodnog i otvorenog interneta te zaštiti digitalnih prava;
17. naglašava da se utjecaj tehnologija također treba odražavati u globalnoj strategiji kao i u inicijativama kibersigurnosti, a poboljšanje ljudskih prava kao sastavni dio treba se prema potrebi uvrstiti u sve politike i programe EU-a radi unapređenja zaštite ljudskih prava, promicanja demokracije, vladavine prava i dobrog upravljanja te mirnog rješavanja sukoba;

- **Stabilizacija šireg susjedstva Europe**

18. smatra da bi EU, kako bi postao djelotvorniji i vjerodostojniji globalni akter, trebao preuzeti veću odgovornost i usmjeriti se na ispunjavanje vakuuma u sigurnosti u svojoj blizini i širem susjedstvu te na stvaranje uvjeta za stabilnost i napredak na temelju vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, što nužno obuhvaća i rješavanje glavnih uzroka aktualnih ratova i sukoba, migracijskih tokova i izbjegličke krize;

19. uvjeren je da bi se EU trebao više uključiti u diplomaciju kojom se smiruju sukobi, posebice u južnom susjedstvu; smatra da bi se novom strategijom trebali obuhvatiti načini na koje bi EU mogao iskoristiti iskustvo nedavnoga nuklearnog sporazuma s Iranom te promicati daljnju izgradnju povjerenja i druge regionalne sporazume povezane sa sigurnošću u kojima se također može iskoristiti vlastito iskustvo Europe s regionalnim sigurnosnim mjerama kao što su Konferencija za europsku sigurnost i suradnju (KESS) i sporazumima kao što je Helsinški završni akt;
20. mišljenja je da bi EU, radi izgradnje stabilnosti i mira te promicanja sigurnosti ljudi, vladavine prava, poštovanja ljudskih prava i demokratizacije, trebao poštovati svoje obveze kad je riječ o proširenju i integraciji, na temelju politika kojima se zagovara gospodarski rast i uključiva društva, te nastaviti suradnju sa zemljama s kojima je iznimno blisko povezan u okviru nedavno revidirane Europske politike susjedstva; podsjeća da prema članku 49. UEU-a bilo koja europska država može podnijeti zahtjev za članstvo u Europskoj uniji, pod uvjetom da zadovoljava kriterije iz Kopenhagena, koji su utvrđeni i o njima se ne može pregovarati, te načela demokracije i poštovanja temeljnih sloboda, ljudskih prava i prava manjina te da jamči vladavinu prava; smatra da bi EU trebao stalno održavati usklađeno i dosljedno djelovanje u istočnom i južnom susjedstvu;
21. smatra da trenutačna izbjeglička kriza zahtijeva holistički europski pristup i hitno usklađeno djelovanje, uz upotrebu i unutarnjih i vanjskih instrumenata; poziva na dugoročnu strategiju i održivo upravljanje politikama azila, migracija i ponovnog prihvata na temelju zajedničkih načela i solidarnosti, vodeći računa o ljudskim pravima i sigurnosti ljudi; poziva na jačanje schengenskoga sustava, europske granične i obalne straže i Frontexa; u tom kontekstu, poziva Komisiju da predloži učinkovita i održiva rješenja; vjeruje da u tom pogledu EU treba promicati praktičniji i sveobuhvatan pristup pružanju pomoći Africi, Bliskom istoku te nestabilnim zemljama i regijama u kojima često dolazi do ratova;
22. vjeruje da je uključiva multilateralna diplomacija pod koordinacijom i vodstvom potpredsjednice Komisije/visoke predstavnice presudna za rješavanje sukoba i upravljanje krizom, i u susjedstvu i na globalnoj razini; naglašava da treba razvijati strateško usmjeravanje, dosljednost i pozitivnu sinergiju između sve više povezane politike vanjskog djelovanja i unutarnje politike na razini EU-a, unutar država članica te između ESVD-a i Komisije;

- **Oснаživanje multilateralnoga globalnog upravljanja**

23. smatra da EU treba biti konstruktivan i otporan globalni akter koji je regionalno usredotočen, raspolaze potrebnim civilnim i vojnim sredstvima i teži tome da određuje pravila, što doprinosi učinkovitom multilateralnom globalnom upravljanju te ga učvršćuje u svrhu jačanja demokracije, dobrog upravljanja, vladavine prava i ljudskih prava; ističe da je ZSOP glavni instrument za sprečavanje i rješavanje krize;
24. poziva institucije EU-a i države članice da zauzmu sveobuhvatan, zajednički i cjelovit pristup u svojem vanjskom djelovanju i da uzmu u obzir neraskidivu poveznicu između unutarnje i vanjske sigurnosti; imajući to u vidu, poziva EU da razvije sinergije između sigurnosti, razvoja, trgovine, ljudskih prava, aktivnosti na promicanju demokracije i vanjskog djelovanja EU-a te da uvrsti te politike u okvir svoje globalne strategije;

naglašava potrebu da se zajamči da djelovanje EU-a u području trgovine također pomaže u postizanju ciljeva koji se odnose na sprečavanje širenja oružja, promicanje mira i zaštitu ljudskih prava;

25. podsjeća na važnu i rastuću ulogu koju će energetska sigurnost imati u unutarnjem razvoju EU-a i njegovim odnosima s lokalnim, regionalnim i međunarodnim partnerima; poziva na brzu i potpunu provedbu pet stupova energetske unije; smatra da je strateški interes EU-a dati Komisiji pravo da sudjeluje u pregovorima i supotpisuje sve ugovore o opskrbi energijom iz trećih zemalja te njezinoj proizvodnji u tim zemljama;
26. ističe potrebu za političkom voljom u državama članicama kako bi se pokazala veća fleksibilnost kad je riječ o ZSOP-u radi stvaranja istinskog zamaha u tom području; podržava osnivanje Vijeća ministara obrane, uz redovne sastanke Europskog vijeća o obrani; snažno potiče države članice koje to žele da uspostave stalnu strukturiranu suradnju u obrani (PESCO); u tom smislu naglašava potrebu za prevladavanjem strukturnih ograničenja povezanih posebice s procjenom potreba, kapacitetima (civilnim i vojnim) i zajedničkim financiranjem; vjeruje da su uporaba stalne strukturirane suradnje u obrani i pozivanje na članak 44. UEU-a najprikladniji institucionalni kanali za stvarno napredovanje te zajedničke politike;
27. podržava načelo prema kojem se države članice EU-a trebaju obvezati na izdvajanje najmanje 2 % svojeg BDP-a za obranu do 2024. kako bi dostigle potrebne i odgovarajuće civilne i vojne kapacitete za ispunjenje ciljeva ZVSP-a/ZSOP-a, uz istodobno podupiranje ekonomije razmjera preko zajedničkog razvoja i suradnje te smanjenja nejednakosti među državama članicama;
28. naglašava potrebu za poboljšanjem suradnje s globalnim i regionalnim akterima na borbi protiv globalnih prijetnji i izazova kako bi se ostvario globalni poredak zasnovan na pravilima; vjeruje da suradnja na konkretnim sektorskim pitanjima sa zainteresiranim regionalnim akterima omogućava širenje europskih vrijednosti te doprinosi rastu i razvoju; podsjeća da globalne prijetnje često imaju lokalne uzroke i da je, kao rezultat toga, u njihovo rješavanje potrebno uključiti lokalne aktere; napominje da je uspostava bližih odnosa s nedržavnim akterima, lokalnim i regionalnim vlastima te civilnim društvom također presudna kako bi se zajamčio sveobuhvatan pristup globalnim izazovima kao što su klimatske promjene i terorizam, te da valja preispitati način na koji EU gradi i definira partnerstva kako bi se pojačao osjećaj vlastite odgovornosti u partnera i dodatno uklopio pristup koji uključuje više dionika;
29. smatra da se angažiranost s glavnim globalnim i regionalnim akterima, tj. državama, organizacijama i institucijama, mora temeljiti na temeljnim načelima i strateškim interesima Unije, poštovanju međunarodnoga prava te utvrđenim zajedničkim ciljevima i interesima, uzimajući u obzir njihovu stratešku važnost i njihov potencijalni doprinos rješavanju globalnih prijetnji i problema; smatra da strateški projekti povezivanja mogu imati ključnu ulogu u izgradnji jakih i stabilnih odnosa s glavnim partnerima Europe;
30. poziva na pojačanu suradnju s regionalnim silama i u regionalnim okvirima radi postizanja održivih sinergija za mir, sigurnost, sprečavanje sukoba i upravljanje krizama te na čvršću potporu zemljama koje su pod snažnim pritiskom regionalnih kriza, što obuhvaća i angažiranost na izgradnji otpornih i stabilnih institucija te uključiva društva

za jačanje trgovinskih i sektorskih sporazuma radi promicanja sigurnosti, stabilnosti i blagostanja te provođenje sveobuhvatnih regionalnih strategija;

31. žali zbog činjenice da su autokratski i represivni režimi sve uspješniji s obzirom na njihovu sposobnost da ugrožavaju ljudska prava, razvoj, demokraciju i razvoj aktivnog civilnog društva ili onemogućuju njihovo ostvarivanje; snažno potiče potpredsjednicu Komisije/visoku predstavnicu da razmotri taj negativni globalni trend u kontekstu globalne strategije;
32. napominje da prosperitet Unije ovisi o njezinoj sposobnosti da bude inovativna i konkurentna te da profitira od brzog ritma globalne ekonomije; smatra da se EU mora dosljedno služiti svim svojim političkim instrumentima kako bi stvorio povoljne vanjske uvjete za održiv rast europske ekonomije; smatra da EU mora biti angažiran i aktivan promicatelj slobodne i poštene trgovine i ulaganja, sigurnih trgovinskih kanala i većeg tržišnog pristupa diljem svijeta te štiti stabilnost globalnog financijskog sustava promicanjem visokih normi uređenosti i upravljanja;
33. napominje da radi postizanja navedenih ciljeva EU mora učvrstiti suradnju s reformiranim UN-om i doći u poziciju da usmjerava i utječe na djelovanje na globalnim forumima o upravljanju domenama u kojima se nalaze strateški interesi i sigurnost te mora produbiti partnerstva s ostalim globalnim i regionalnim akterima, revitalizirati strateška partnerstva i pretvoriti ih u djelotvorne političke instrumente, uključujući partnerstva s nedržavnim akterima; smatra da EU također mora ojačati europsku diplomaciju, povećati operativne kapacitete za sprečavanje sukoba, podupiranje demokracije, upravljanje krizama i uspostavljanje saveza preko posredništva i dijaloga te promicati i osnažiti civilno društvo; potiče dublju suradnju između EU-a i UN-a te EU-a i AU-a na operacijama potpore miru; naglašava da u multilateralno dogovorena rješenja treba što više ugraditi pristupe za rješavanje sukoba uz poštovanje višestrukih dimenzija koje takve intervencije trebaju obuhvaćati na područjima čuvanja i provedbe mira, održivog razvoja, suočavanja s glavnim uzrocima migracija i poštovanja ljudskih prava;
34. podsjeća na ključnu ulogu Unije u razvojnoj pomoći te od država članica traži da poštuju obveze izdvajanja 0,7 % svojeg BDP-a za službenu razvojnu pomoć; traži od EU-a da potiče pragmatičniji pristup pomoći promicanjem uporabe proračunske potpore; poziva države članice da poduzmu sve mjere za ostvarenje ciljeva održivoga razvoja;
35. naglašava da razvoj nije moguć bez sigurnosti i da sigurnost nije moguća bez razvoja; ističe da razvojna politika EU-a stoga treba biti ključan dio globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku;
36. pozdravlja cilj nove globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku da bude sveobuhvatna, da se poveća dosljednost unutarnje i vanjske politike i da se poboljša koordinacija među institucijama i s državama članicama; podsjeća na obvezu iz Ugovora da se poštuje načelo usklađenosti politika u interesu razvoja i da se izbjegnu sve proturječnosti između razvojnih i nerazvojnih politika koje utječu na zemlje u razvoju; poziva države članice i Komisiju da stoga uspostave i učvrste sustave koordinacije među pojedinim ministarstvima i unutar cijelog Kolegija povjerenika i da dodatno uključe nacionalne parlamente u plan usklađivanja politika u interesu razvoja te

poziva EU da ojača koordinacijski mehanizam za utvrđivanje mogućih posljedica politika na razvojne ciljeve, za integriranje razvojnih aspekata u političke inicijative od početka njihove primjene i za uvođenje sustavnijeg mjerenja učinaka i napretka u pogledu usklađenosti politika u interesu razvoja; u tom pogledu poziva na uspostavu učinkovitog pravnog lijeka za žrtve u slučajevima u kojima domaća jurisdikcija očito nije sposobna da se uhvati ukoštac s politikama koje provode strana tijela;

37. pozdravlja činjenicu da je poveznica između mira i razvoja na odgovarajući način uvrštena u novi Program održivog razvoja do 2030. i što je zbog toga uveden 16. cilj održivog razvoja o miru i pravdi; poziva EU i države članice da, među ostalim, prednost daju aktivnostima povezanim s ispunjavanjem 16. cilja održivog razvoja (ljudska prava, dobro upravljanje, mir i izgradnja demokracije) i da zajamče da ti ciljevi budu među ključnim sektorima nacionalnih indikativnih programa u okviru izrade programa razvojne suradnje;
38. poziva na pregled Europskoga konsenzusa o razvoju kao važan doprinos ažuriranoj i dosljednoj globalnoj strategiji EU-a; ističe da bi se tim pregledom trebali uzeti u obzir novi globalni izazovi, početi rješavati pitanje primjene ciljeva održivoga razvoja u EU-u i ponovno naglasiti temeljne vrijednosti kao što su poštovanje ljudskih prava, s posebnim naglaskom na pravima ugroženih skupina kao što su djevojčice, žene i osobe s invaliditetom, demokraciji i vladavini prava, ali i na glavnim načelima razvojne učinkovitosti kao što su sudjelovanje partnerskih zemalja u odlukama o razvojnim strategijama, povećana odgovornost u pogledu nacionalnih sustava država partnera i diferencijacija koja se temelji na potrebama, ali i kriteriji uspješnosti zasnovani na ciljevima održivog razvoja; ustraje u tome da bi Europska unija trebala učiniti sve što je u njezinoj moći radi osnaživanja komplementarnosti među svim dionicima razvoja kako bi se iskoristio puni potencijal europske razvojne politike i time ubrzala provedba Programa održivog razvoja do 2030.;
39. sa zabrinutošću primjećuje povećanje neodrživosti duga i u razvijenim zemljama i u zemljama u razvoju; poziva Komisiju da unaprijedi načelo zajedničke odgovornosti dužnika i vjerovnika te da u svim svojim područjima politika učinkovito slijedi i promiče načela Konferencije Ujedinjenih naroda o trgovini i razvoju za odgovorno zaduživanje i pozajmljivanje; u tom pogledu poziva EU i njegove države članice da na konstruktivan način sudjeluju u UN-ovu radu na uspostavi međunarodnog mehanizma za rješavanje državnog duga;
40. izražava žaljenje zbog toga što još uvijek ne postoji regulatorni okvir za korporacije o poštovanju ljudskih prava i obvezama u odnosu na socijalne i ekološke standarde, čime se određenim državama i poduzećima dopušta da ih nekažnjeno zaobilaze; poziva EU i države članice da se aktivno uključe u rad UN-ova Vijeća za ljudska prava i Programa UN-a za zaštitu okoliša na pripremi međunarodnog sporazuma u okviru kojega bi transnacionalne korporacije snosile odgovornost za povrede ljudskih prava i kršenja standarda zaštite okoliša;
41. podupire ideju redefiniranja odnosa EU-a s afričkim, karipskim i pacifičkim zemljama jačanjem politike jednakosti partnera, poštovanjem demokratskog političkog prostora kako bi vlade suverenih zemalja donosile političke odluke u korist svojih građana i podizanjem na višu razinu načela dobrog upravljanja i ljudskih prava kao osnovnih

sastavnica sporazuma koji će uslijediti nakon Sporazuma iz Cotonoua i učinkovitim poboljšanjem veza između razvojnih ciljeva EU-a u pogledu trgovinske, sigurnosne, klimatske i migracijske politike radi uzajamnoga jačanja; poziva na donošenje formalnih nadzornih ovlasti u vezi s Europskim razvojnim fondom, po mogućnosti u okviru obvezujućega međuinstitucijskoga sporazuma na temelju članka 295. Ugovora iz Lisabona; traži uspostavu poštenog i ambicioznog partnerstva između EU-a i zemalja AKP-a u razdoblju nakon 2020., koje će se temeljiti na načelima odgovornosti i uzajamnog poštovanja među partnerima uz jednaka prava i obveze, koje će biti više usmjereno na zajedničke izazove i interese te bolje prilagođeno za uvođenje stvarnih promjena s obzirom na želje obiju strana i izazove s kojima se suočavaju; traži od Europske unije da promiče instrumente za trgovinu sa zemljama AKP-a, osobito sporazume o gospodarskom partnerstvu, u cilju uvođenja stvarnih promjena kad je riječ o sigurnosti i napretku obiju strana;

42. naglašava da EU mora uložiti još više truda u promicanje gospodarskoga rasta i otpornosti u susjedstvu i u regijama od ključnog značenja za EU; podsjeća da su mala i srednja poduzeća glavni izvori radnih mjesta te da je olakšavanje njihova rada stoga ključno za poticanje gospodarskoga razvoja;
43. poziva potpredsjednicu Komisije/visoku predstavnicu i države članice da uspostave jasnu vezu između globalne strategije EU-a te strukture i prioriteta u proračunu EU-a, uključujući povećana vlastita sredstva, da dodijele potrebna sredstva za njezino provođenje i da na najbolji mogući način iskoriste postojeće proračune u okviru bolje suradnje i koordiniranoga djelovanja na područjima diplomacije, razvoja, trgovine, energetike i obrane;

• **Suradnja – EU, nacionalni parlamenti i europski građani**

44. naglašava da globalnu strategiju treba revidirati svakih pet godina, u vrijeme izbora novoga saziva Europskoga parlamenta i novoga sastava Komisije, čime bi se omogućila provjera relevantnosti njezinih ciljeva i prioriteta imajući u vidu prijetnje i sigurnosno okruženje te bi se novom potpredsjedniku Komisije/visokom predstavniku omogućilo sudjelovanje u reviziji;
45. ističe da postupci EU-a podliježu nadzoru Parlamenta; ističe da bi Parlament trebao imati važnu ulogu u redovitom i temeljitom praćenju vanjskog djelovanja institucija EU-a te smatra da bi nacionalni parlamenti mogli više sudjelovati u tom praćenju; podsjeća da je Parlament glavni partner potpredsjednice Komisije/visoke predstavnice u oblikovanju vanjskih odnosa EU-a i rješavanju aktualnih problema, što se ostvaruje i praćenjem vanjskopolitičkoga djelovanja EU-a; poziva na podnošenje godišnjih izvješća o provedbi strategije Parlamentu;
46. smatra da bi Parlament trebao imati punopravnu ulogu u naporima EU-a oko sprečavanja sukoba;
47. naglašava važnost aktivnog sudjelovanja nacionalnih parlamenata u tom procesu posredstvom temeljitijeg zajedničkog nadzora u suradnji s Europskim parlamentom tijekom sjednica međuparlamentarne konferencije o ZVSP-u i ZSOP-u;
48. snažno potiče europske tvorce politika da surađuju s građanima, civilnim društvom,

industrijom te lokalnim i regionalnim vlastima na potrebi uspostave čvršćeg okvira europske sigurnosti i koristima koje iz nje proizlaze;

49. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji i Europskoj službi za vanjsko djelovanje.

MIŠLJENJE MANJINE

o EU-u u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktniji i kompleksniji svijet (2015/2272(INI))

Odbor za vanjske poslove, Izvjestiteljica: Sandra Kalniete

Mišljenje manjine koje su sastavili zastupnici Kluba zastupnika GUE/NGL-a Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Takis Hadjigeorgiou, Javier Couso Permuy

U izvješću se od EU-a očekuje da određuje pravila, zahtijeva se primjena svih instrumenata politike za promicanje slobodne trgovine, povećanje pristupa tržištima i poduzimanje mjera za očuvanje opskrbe energijom i sirovinama. U njemu se zagovara daljnja militarizacija, strateška autonomija EU-a i jača suradnja EU-a i NATO-a, podupire se tehnološka i industrijska baza europskog obrambenog sektora (EDTIB) i cilj NATO-a o izdvajanju 2 % BDP-a za obranu. U izvješću se naglašava spajanje unutarnje i vanjske sigurnosti te podređivanje trgovine, razvoja i energetske politike ZVSP-u i ZSOP-u.

Protivimo se izvješću zato što se u njemu:

- ne odražava negativna i sve veća uloga EU-a u aktualnim sukobima (u južnom i istočnom susjedstvu);
- zagovara stalna strukturirana suradnja (PESCO), produbljenje obrambene suradnje i daljnja vojna integracija preko Europske obrambene agencije (EDA), zahtijeva jači mandat i više sredstava za EDA-u;
- poziva na sve veće rashode za vojna i obrambena istraživanja u EDTIB-u i na obrambenom tržištu EU-a, što znači golemu potporu vojno-industrijskoga kompleksa;
- zahtijeva da se ojača europski stup NATO-a i da države članice EU-a ispunjavaju svoje obveze prema NATO-u, podupiru borbene skupine EU-a, snage NATO-a za brzi odgovor i njihovo kombiniranje te trajno udružene višenacionalne vojne jedinice;
- zalaže za osnivanje europske obavještajne službe i vojnoga stožera EU-a.

Zahtijevamo:

- potpuno razoružavanje (uključujući nuklearno) na razini EU-a i na globalnoj razini;
- da se iz proračuna EU-a ne izdvajaju sredstva za vojsku (i vojno istraživanje);
- da sve aktivnosti budu strogo u okvirima Povelje UN-a i međunarodnog prava;
- da se primjenjuju isključivo civilni mirovni pristupi rješavanju sukoba;
- udaljšavanje EU-a od NATO-a i raspuštanje NATO-a.

22.2.2016

MIŠLJENJE ODBORA ZA RAZVOJ

upućeno Odboru za vanjske poslove

o EU-u u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, osporavaniji i kompleksniji svijet (2015/2272(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Brian Hayes

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za vanjske poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. naglašava da razvoj nije moguć bez sigurnosti i da sigurnost nije moguća bez razvoja; ističe da razvojna politika EU-a stoga treba biti ključan dio globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku;
2. pozdravlja cilj nove globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku da bude sveobuhvatna, da se poveća dosljednost unutarnje i vanjske politike i da se poboljša koordinacija među institucijama i s državama članicama; podsjeća na obvezu iz Ugovora da se poštuje načelo usklađenosti politika u interesu razvoja i da se izbjegnu sve proturječnosti između razvojnih i nerazvojnih politika koje utječu na zemlje u razvoju; poziva države članice i Komisiju da stoga uspostave i učvrste sustave koordinacije među pojedinim ministarstvima i unutar cijelog Kolegija povjerenika i da dodatno uključe nacionalne parlamente u plan usklađivanja politika u interesu razvoja te poziva EU da ojača koordinacijski mehanizam za utvrđivanje mogućih posljedica politika na razvojne ciljeve, za integriranje razvojnih aspekata u političke inicijative od početka njihove primjene i za uvođenje sustavnijeg mjerenja učinaka i napretka u pogledu usklađenosti politika u interesu razvoja; u tom pogledu poziva na uspostavu učinkovitog pravnog lijeka za žrtve u slučajevima u kojima domaća jurisdikcija očito nije sposobna da se uhvati ukoštac s politikama koje provode strana tijela;
3. pozdravlja činjenicu da je poveznica između mira i razvoja na odgovarajući način uključena u novi Program održivog razvoja do 2030. i što je zbog toga uveden 16. cilj održivog razvoja o miru i pravdi; poziva EU i države članice da, među ostalim, prednost daju aktivnostima povezanim s ispunjavanjem 16. cilja održivog razvoja (ljudska prava, dobro upravljanje, mir i izgradnja demokracije) i da zajamče da ti ciljevi budu među ključnim sektorima nacionalnih indikativnih programa u okviru izrade programa razvojne

suradnje;

4. ističe da ostvarenje ciljeva održivog razvoja, posebno onih kojima se promiču dobro upravljanje, ljudska prava, demokracija i pravda, borba protiv siromaštva, suzbijanje nejednakosti i socijalne isključenosti, rješavanje problema nezaposlenosti i uklanjanje prepreka održivom i uključivom gospodarskom rastu u korist svih stanovnika te poboljšanje zdravlja i obrazovanja, rodne jednakosti i osnaženja žena, doprinosi rješavanju glavnih uzroka nedavnih migracijskih izazova; u tom kontekstu naglašava da je potrebno osnažiti instrumente za razvojnu suradnju i očuvanje mira te osmisliti inovativne i fleksibilne mehanizme financiranja, primjerice novi posebni mehanizam financiranja izvan postojećih instrumenata za razvojnu suradnju; poziva Europsku uniju da osnaži svoju vodeću ulogu kad je riječ o obrani interesa zemalja u razvoju;
5. poziva na pregled Europskoga konsenzusa o razvoju kao važan doprinos ažuriranoj i dosljednoj globalnoj strategiji EU-a; ističe da bi se tim pregledom trebali uzeti u obzir novi globalni izazovi, početi rješavati pitanje primjene ciljeva održivoga razvoja u EU-u i ponovno naglasiti temeljne vrijednosti kao što su poštovanje ljudskih prava, s posebnim naglaskom na pravima ugroženih skupina kao što su djevojčice, žene i osobe s invaliditetom, demokraciji i vladavini prava, ali i na glavnim načelima razvojne učinkovitosti kao što su sudjelovanje partnerskih zemalja u odlukama o razvojnim strategijama, povećana odgovornost u pogledu nacionalnih sustava država partnera i diferencijacija koja se temelji na potrebama, ali i kriteriji uspješnosti zasnovani na ciljevima održivog razvoja; ustraje u tome da bi Europska unija trebala učiniti sve što je u njezinoj moći u cilju osnaživanja komplementarnosti među svim dionicima razvoja kako bi se iskoristio pun potencijal europske razvojne politike i time ubrzala provedba Programa održivog razvoja do 2030.;
6. sa zabrinutošću primjećuje povećanje neodrživosti duga i u razvijenim zemljama i zemljama u razvoju; poziva Europsku komisiju da unaprijedi načelo zajedničke odgovornosti dužnika i vjerovnika te da u svim svojim područjima politika učinkovito slijedi i promiče načela Konferencije Ujedinjenih naroda o trgovini i razvoju za odgovorno zaduživanje i pozajmljivanje; u tom pogledu poziva EU i njegove države članice da na konstruktivan način sudjeluju u UN-ovu radu ka uspostavi međunarodnog mehanizma za rješavanje državnog duga;
7. izražava žaljenje zbog toga što još uvijek ne postoji regulatorni okvir za korporacije o poštovanju ljudskih prava i obvezama u odnosu na socijalne i ekološke standarde, čime se određenim državama i poduzećima dopušta da ih nekažnjeno zaobilaze; poziva EU i države članice da se aktivno uključe u rad UN-ova Vijeća za ljudska prava i Programa UN-a za zaštitu okoliša na pripremi međunarodnog sporazuma u okviru kojega bi transnacionalne korporacije snosile odgovornost za povrede ljudskih prava i kršenja standarda zaštite okoliša;
8. podupire ideju redefiniranja odnosa EU-a s afričkim, karipskim i pacifičkim zemljama (AKP) jačanjem politike jednakosti partnera, poštovanjem demokratskog političkog prostora kako bi vlade suverenih zemalja donosile političke odluke u korist svojih građana i podizanjem na višu razinu načela dobrog upravljanja i ljudskih prava kao osnovnih sastavnica sporazuma koji će uslijediti nakon Sporazuma iz Cotonoua i učinkovitim poboljšanjem veza između razvojnih ciljeva EU-a u pogledu trgovinske, sigurnosne,

klimatske i migracijske politike radi uzajamnoga jačanja; poziva na donošenje formalnih nadzornih ovlasti u vezi s Europskim razvojnim fondom, po mogućnosti u okviru obvezujućeg međuinstitucijskog sporazuma na temelju članka 295. Ugovora iz Lisabona; traži uspostavu poštenog i ambicioznog partnerstva između EU-a i zemalja AKP-a u razdoblju nakon 2020., koje će se temeljiti na načelima odgovornosti i uzajamnog poštovanja među partnerima uz jednaka prava i obveze, koje će biti više usmjereno na zajedničke izazove i interese te bolje prilagođeno za uvođenje stvarnih promjena s obzirom na želje obiju stranaka i izazove s kojima se suočavaju; traži od Europske unije da promiče instrumente za trgovinu sa zemljama AKP-a, osobito sporazume o gospodarskom partnerstvu, u cilju uvođenja stvarnih promjena kad je riječ o sigurnosti i napretku obiju strana;

9. smatra da je radi jamčenja pravednije zastupljenosti interesa važno ojačati ulogu zemalja u razvoju na međunarodnim forumima, kao što je UN.

**REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA
U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE**

Datum usvajanja	17.2.2016
Rezultat konačnog glasovanja	+: 25 -: 1 0: 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Juan Fernando López Aguilar, Jan Zahradil, Joachim Zeller

PRILOG: PISMO ODBORA ZA MEĐUNARODNU TRGOVINU

FL/UR
EXPO-COM-INTA D(2016)4465

G. Elmar BROK
Predsjednik odbora AFET
Zastupnik u Europskom parlamentu

Predmet: Izvješće o vlastitoj inicijativi AFET-a o EU-u u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktniji i kompleksniji svijet Jamčenje dosljednosti između Globalne strategije EU-a za sigurnost i trgovinske politike EU-a

Poštovani predsjedniče,

u lipnju 2015. Europsko vijeće zatražilo je od potpredsjednice Europske komisije/visoke predstavnice Europske unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku da pripremi Globalnu strategiju EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku. Ta Globalna strategija EU-a trebala bi pružiti strateško vodstvo EU-u da reagira na dramatične promjene u globalnim događanjima koje su nastale od donošenja Europske sigurnosne strategije 2003. godine. U tu je svrhu potpredsjednica Komisije/visoka predstavnica Mogherini otvorila razdoblje strateškoga promišljanja koje bi trebalo dovesti do usvajanja nove Globalne strategije EU-a za sigurnost do lipnja 2016. godine.

Odbor za vanjske poslove (AFET), kojemu vi predsjedate, u rujnu 2015. odlučilo je doprinijeti tom promišljanju radom na izvješću o vlastitoj inicijativi na tu temu naslovljenom „*EU u globalnom okruženju koje se mijenja – povezaniji, konfliktniji i kompleksniji svijet*” (izvjestiteljice Sandre Kalniete (PPE, LV)) koje je Konferencija predsjednika odbora odobrila 22. listopada 2015. godine. Budući da se u tom izvješću ponajprije razmatraju pitanja koja se ubrajaju u nadležnost odbora AFET (i njegovih relevantnih pododбора), Odbor za vanjsku trgovinu (INTA) odlučio je da neće dati mišljenje na to izvješće.

U članku 21. Ugovora iz Lisabona ističe se da bi EU trebao osigurati „*dosljednost svojega vanjskoga djelovanja u cjelini u kontekstu svoje politike vanjskih odnosa, sigurnosne politike, gospodarske politike i razvojne politike*”. Odbor INTA posve je svjestan važnosti jamčenja snažnoga koordiniranoga pristupa raznim vidovima vanjskoga djelovanja EU-a, pri čemu je uska suradnja naših odbora presudna za doprinošenje Europskoga parlamenta oblikovanju sveobuhvatnoga pristupa vanjske politike EU-a.

Podrazumijeva se da postoje jake poveznice između buduće sigurnosne strategije EU-a, koja se ubraja u nadležnosti odbora AFET (i njegovih relevantnih pododбора), i trgovinske politike EU-a, koja je prije svega u nadležnosti odbora INTA. Ne samo da se svijet dramatično promijenio od 2003. nego su i vanjski odnosi EU-a znatno evoluirali od donošenja Ugovora iz Lisabona. Ugovorom iz Lisabona nisu samo povećane ovlasti Europskoga parlamenta u

trgovinskoj politici EU-a već je proširen i njezin razmjor, i to obuhvaćanjem vanjskog izravnog ulaganja, čime trgovinska politika dobiva dodatnu težinu kako bi utjecala na naše vanjske odnose. Kreatori trgovinske politike EU-a sve su svjesniji njezina utjecaja na pitanja globalne sigurnosti, što se primjerice odražava u posljednjoj komunikaciji Komisije naslovljenoj „*Trgovina za sve – Prema odgovornijoj trgovinskoj i ulagačkoj politici*”¹ u kojoj se posebno ističe uloga koju trgovinska politika EU-a može imati u promicanju održivoga razvoja, ljudskih prava i dobrog upravljanja. Posljednje trgovinske inicijative, kao što je uvođenje hitnih autonomnih trgovinskih mjera za Republiku Tunis², upućuju na to da se trgovinska politika u određenim okolnostima može rabiti za podupiranje ciljeva sigurnosne politike EU-a, dok nova sigurnosna strategija nosi potencijal za postavljanje temelja za daljnje razvijanje gospodarskih odnosa i za otvaranje novih mogućnosti za jačanje naših trgovinskih odnosa.

Stoga bi se vanjska i sigurnosna politika EU-a, kojoj odbor AFET doprinosi svojim parlamentarnim radom, i trgovinska politika EU-a, za koju odbor INTA djeluje kao suzakonodavac i koju oblikuje u okviru svojeg parlamentarnog rada, trebale voditi tako da se uzajamno potkrepljuju i da budu svjesne potencijalnih sinergija. Kao predsjednik odbora INTA potičem odbor AFET da ima na umu taj element u svome radu na izvješću AFET-a kojim daje prilog promišljanju o Globalnoj strategiji EU-a.

Sa zadovoljstvom iščekujem nastavak naše suradnje radi jamčenja dosljednosti vanjskih politika EU-a, čime dodatno razvijamo sinergije između dvaju područja politike za koja su naši odbori nadležni.

S poštovanjem,

Bernd LANGE

¹ Komisija ju je donijela 14. listopada 2015. godine.

² Odbor INTA podupro je taj prijedlog Europske komisije (uz izmjene) 25. siječnja 2016. godine.

**REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA
U NADLEŽNOM ODBORU**

Datum usvajanja	22.3.2016
Rezultat konačnog glasovanja	+: 33 -: 14 0: 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Reinhard Bütikofer, Neena Gill, Ana Gomes, András Gyürk, Takis Hadjigeorgiou, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Jean-Luc Schaffhauser, Igor Šoltes, Paavo Väyrynen
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Emilian Pavel, Judith Sargentini